

udrede. Men saa skulde Byen naturligvis ogsaa til Gengæld have Ret til aarlig at opkræve Skatter efter Københavns Regler, altsaa disse 78,000 Kr., som blev nævnt. Disse Oplysninger har jeg villet give til Supplering af den Betænkning, som er afgiven i Sagen, de kunne naturligvis ikke gøre Krav paa at være nøjagtige, men ville dog have deres Betydning og afgive vist det bedste Grundlag, man kan finde til Belysning af Spørgsmaalet om, hvad Københavns Kommune ved dette Sogns Indlemmelse kunde komme til kontant at udrede til disse Grundejere.

Den sidste ærede Taler har selv indrømmet, at man har været meget hensynsfuld, saaledes som det ærede 11te kongevalgte Medlem jo forklarede det, over for enhver enkelt Grundejer i Sognet. Man har kort sagt, hvor der var Tale om, at nogen kunde lide nogen Skade, erklæret sig villig til kontant at godtgøre ham den, og hver Gang nogen vilde have en Fordel, navnlig en ringere Skat end tidligere, har man ikke forlangt af ham, at han skulde bringe et Offer, han skulde altsaa for Fremtiden have denne mindre Byrde. Det forekommer mig, at under disse Omstændigheder er der mindre Anledning til at kræve Afstemning i Sognet for at godtgøre Beredvilligheden til at gaa ind paa den foreslaaede Ordning, thi, som det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch) selv udtalte, der kunde ikke være nogen som helst Tvivl om, at hele Brøndshøjs Befolkning vilde slutte sig dertil. Socialt, samfundsmæssigt set, har den kun Fordel deraf og økonomisk ikke Skade, men en hel Del Fordel paa Grund af de liberale Betingelser, København har opstillet. Det forekommer mig da rigtignok mindre nødvendigt at lade en Afstemning foretage forud derfor, naar Sogneraadet og Kommunalbestyrelsen i den Grad ere enige som her, og Forholdet ydermere er dette, at Københavns Kommune allerede ejer saa store Arealer i Brøndshøj, at jeg ikke er vis paa, om den ikke allerede ejer saa meget, som repræsenterer det omtalte Areal. Vi have heller ikke nogen Lov, der kræver noget saadant. Havde vi det, var det jo noget andet, men her foreligger et særligt Tilfælde, og der er taget Hensyn til alle Sider, der er Enighed mellem Repræsentationerne. Jeg har derfor ikke nogen Betænkelighed i denne Henseende, og jeg slutter mig ganske til det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch), naar han sagde, at man selvfølgelig i Brøndshøj var ganske enig i den foreslaaede Ordning.

Det ærede 11te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) henlede Opmærksomheden paa de Bestemmelser, som i det foreliggende Forslag angaa Bygningslovene, og det er jo rigtig nok, som det ærede Medlem oplyste, at Københavns Bygningslovgivning ikke vil blive gældende, i alt Fald ikke foreløbig; i Brøndshøj Sogn, men derimod Bygningsreglementet af 3dje December 1898 for Brøndshøj Sogn. Men der er tilføjet: „med de Ændringer, Justitsministeren efter Indstilling fra Københavns Kommunalbestyrelse maatte foretage.“ Dernæst er der jo den ikke ganske betydningsløse Bestemmelse, at Staden Københavns Bygningsmyndigheder overalt skulle træde i Stedet for de i Reglementet nævnte. Det er med dette Forhold som med alle andre, at Københavns Kommunalbestyrelse efter det Indtryk, jeg har faaet af de Forhandlinger, jeg har ført med Magistraten om denne Sag, nærer et stærkt Ønske om saa hurtig som muligt, ikke blot i denne men ogsaa i mange andre Henseender, at bringe de ny Dele ind under de samme Bestemmelser, som gælde i København, men at man ikke har kunnet fastsætte noget bestemt Tidspunkt. Jeg tror, at dette gælder ogsaa om Bygningsforholdene, saaledes som det ærede kongevalgte Medlem nævnte. Og der er ogsaa gennem disse Bestemmelser aabnet Adgang til at faa forbedret Bestemmelserne efter Indlemmelsen, sammenlignet med dem, som for nærværende Tid ere gældende derude.

Jeg skulde sætte megen Pris paa, om man vilde behandle dette Lovforslag uden at afvente senere Lovforslag angaaende Sundbyerne og Valby. Det er jo, som jeg udtalte ved Lovforslagets Fremsættelse, overvejende sandsynligt, at Bestemmelserne i alt væsentligt ville være de samme, naar disse Lovforslag komme. Hvad den økonomiske Betydning for Amtskommunen angaar, har jeg netop i de Tal, jeg har fremført, taget Forholdet saaledes, som det vil blive, naar den hele samlede Indlemmelse har fundet Sted. Man kan ganske sikkert forhandle denne Sag for sig, og det er slet ikke saa afgjort, at de andre Sager komme for i en nærmere Fremtid. Sikkert er det, at det vilde være til Skade for København, — og det er ikke den Forudsætning, under hvilken denne Overenskomst er afsluttet — om denne Sag skulde trække hen i længere Tid. Om Foretagelse af en Afstemning har jeg allerede udtalt mig. Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch) mente, det var overordentligt rart for Brøndshøj Sogn at komme